PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ANISINA,

93 Nolu Açıklama **Amansız Tutuşmanın Yediverenlerini İktidar Yürüyüşümüzle**

Selamlıyoruz!

Tarihte olduğu gibi günümüzde de hala çocuklar açlıktan, insanlar salgın hastalıklardan, işçiler iş cinayetlerinde, köylüler dayanılmaz şartların koşulladığı ‘’intiharlarda’’ ölüyor, öldürülüyor. Çünkü, insanlığa yetecek kadar bol olan yer yüzü zenginlikleri, emperyalizm ve egemen sınıflar tarafından gasp edilerek, gerçek sahipleri dışında pay ediliyor. Emperyalizm dünya egemenliği için mazlum ulus ve çilekeş halkları gözünü kırpmadan kana boğuyor, kıyımdan geçiriyor. Emperyalist dünya sisteminin birer parçası durumundaki bağımlı devlet ve gerici faşist iktidarlar sömürü, zulüm ve katliamlar yolunda halklarımızı boğazlamaktan geri durmuyor. Her türden burjuva iktidarın halklara vereceği bundan başka bir şey yoktur, olamaz da!

Bunda tereddüt taşımayan devrimci dünya tüm zayıflık ve yenilgilerine karşın kalkışmalarını sürdürmektedir. Ayaklanma ve isyanlardan muaf kalmış bir tek gerici sistem, bu sistemlerin başkaldırılardan azade kalmış bir tek dönemi hatırlanamaz. Proletarya ve yoksul halkların devrime bağlı siyasi iktidar sorunu tüm yakıcılığıyla geçerliliğini korumaktadır. Öyle ki, her türden burjuva hırlamalara inat; inanılmaz işkence ve kan-katliama aldırmadan, hemen her coğrafyada ezilen ulus ve halklar bağımsızlık, kurtuluş ve özgür gelecek ısrarıyla yine ayaktadır.

Tarihsel olarak yaşanan kasırga, dipten gelen dalgalarla dünya sathında büyük nüfuz alanlarına hükmetme gerçeğine varırken, coğrafyamız iç çelişkisine de tesir etti. Proleter dünya devrimi çağrısı, ülkemiz parçasında da yanıt buldu. Yükselen haklı savaşlarda unutulmaz kazanımların yanı sıra, çatışmanın doğasına uygun olarak unutulamaz kayıplara da yol açtı. Büyük mücadele tecrübeleri içinde katı deneyimler edinen devrimci dünya, ideolojik-politik-örgütsel donanımını geliştirerek, bu gün daha çetin tutuşmalar başlatmaya yetenekli duruma ulaştı.

Tarih kaçınılmaz olarak birbirini koşullayan aşamaları takiben ve sağladığı birikimler üzerinde, evrimsel katkılar ve esasta devrim biçiminde yol alır. Gerçek ilerleme devrimlerle görülür, devrimci mirasın özümsenip takip edilmesiyle mümkün olur. Tersini savunan revizyonist zırvayı gerçek tarih yalanlar, yalanlamıştır da. Devrimci tarih, istisnasız olarak zor-şiddet temelinde ve acı bedeller ödenerek yazıldı. Bu tarihin en gerçek kahramanları ve en keskin temsilleri kuşkusuz ki, onu bedenleriyle bina eden şehitlerimizdir. Dolayısıyla, tarihimizin anlamlı değerleri ve öz taşıyıcıları olarak, tarihten koparılamaz olan kavgamızın yedi verenlerini naif hatıralarıyla anmak, tarihimizden öğrenmenin ve köklerimize sıkı sıkıya sarılmanın bir gereğidir. Devrimci mücadelemizin ileri mevzileri ve en kuvvetli moral değerleri olan şehitlerimizi anmak, ahlaki bir yükümlülük olduğu gibi, devrimci bir görevdir de.

‘’Geçmişine sahip çıkamayanların geleceği de olamaz’’ sözü, evrensel bir doğru olarak tarihimize sahip çıkmayı buyurmaktadır. Unutulmamalıdır ki, tarihi sadece belli kesitleriyle sahiplenmenin bilimsel

olamayacağı gibi, onu daraltıp dışımızdakine inkarla gözümüzü kapayarak salt kendimize indirgememiz, özürlü bir yaklaşım olarak asla yeterli olmayacaktır. O halde, isterse proletarya ya da diğer devrimci sınıf siyasi temsilcileri damgasını vursun, devrimci akrabalık bağları içinde toplanan ortak değerlere sahip çıkmak tek doğru bilimsel yaklaşımdır. Devrimci değerlerin bir bölümü reddedilerek diğer bölümlerine sahip çıkılamaz! Daha doğrusu; Komünist değerler üzerinden yükselmek, diğer devrimci değerleri yok saymak ya da onları gerekli saygınlık ve önemden soyutlamak anlamına gelmez. Devrimci sınıfların sınıf hareketi pek tabiidir ki, bir tek sınıfın yalın hareketi değildir. Sınıf hareketi, tek sınıfın mutlak gücü biçiminde değil, tüm bileşenlerinin nispi katkıları ve kazanımlarını ihtiva eder. Devrimci sınıfların katkılarını ret ve inkar edemeyeceğimiz gibi, değerlerini de tarihimize ait olarak kabul eder, sahipleniriz.

KAYPAKKAYA özel bir değerimiz olduğu kadar, Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketinin de değeridir, bunun dışında görülemez. İbrahim'in ideolojik-politik ve örgütsel yeri bizler için daha farklı-önde bir anlam taşısa da Mahir ve Deniz de bizler için önemli bir yere sahip olup, genel devrimci tarihimizin parçası ve değerlerimizdir. Devrimci Karargah örgütü kadrosunun İstanbul'daki çatışma ve direniş tutumu, sahiplendiğimiz ortak değerimizdir.

Devrimci ölümlerin hepsi haklı mücadelenin onurlu ölümleridir. Bu bakımdan da değerli ve taşıdıkları anlamla ağırdırlar. ''Kimi ölümler tüy kadar hafiftir ama kimi ölümler de var ki, Tay dağından daha yücedir.'' sözünde ifade edilen yüce ölümler kuşkusuz ki, komünistlerin ve devrimcilerin ölümleridir. Bizlerin ölümlere yaklaşımı esasta bu ayrışımda keskinleşir. Ancak, pozitif olarak halkların kurtuluşu için can bedeli kavgada yaşamını tereddütsüz feda edenlerle, kişisel yaşam idealleri mücadelesi içinde gerçekleşen ölümleri de temsil ettikleri değerlere uygun olarak ayrı nitelemek durumundayız, bunları aynılaştıramayız. Varlık gerekçelerimiz ve açık mücadele siperlerimiz durumunda olup geleceği işaret eden komünist ve devrimcilerin ölümleri ve feda tutumlarını sıradanlaştırıp anlamlarını boşaltamayız.

Şehitlerin iktidar öncesi her süreç ve aşamada kaçınılmaz olarak gündemde olacağı gerçeği, Onları mücadele tarihimizin stratejik güçleri haline getirmektedir. Onlara dair tüm değerlendirmelerin yetersiz kalacağı kanaatindeyiz. Belki de söylenecek en özlü söz; stratejik dayanaklarımız olarak devrim kervanı başından sonsuza kadar bağdaş kurmuş öncülerimizi devrimden, devrimi Onlardan koparamayacağımızdır.

Özetlemeye çalıştığımız bilimsel ölçüler ve doğru bilinçten hareketle, parti ve devrim şehitlerini anmayı vazgeçilmez bir görev ve mücadelemizin tamamlayan önemli bir parçası olarak tanımlamaktayız. Parti 1.Konferansımızda alınan ilgili kararla Ocak ayın son haftası ve 2. Kongremizde ise Mayıs ayının üçüncü haftasını parti ve devrim şehitleri haftası olarak karar altına almıştır. Partimiz, karara bağladığı tarihten beri şehitlerimizi merkezi düzeyde ele alıp bunu anmak için, kampanyalar şeklinde yerine getirmekteyiz.

Kuşkusuz ki, şehitlerimizi anmayı, anma törenleri ve salon etkinliklerine indirgeyemez, bunları reddetmemekle birlikte bunlarla yeterli göremeyiz. Şehitlerimizden öğrenme ve hak ettikleri değere uygun olarak Onları anmayı belirginleştirip güncelleştirme; kızıl anılarını bir mücadele mevzisi olarak kalıcılaştırıp katliamları sahiplerinin utancı olarak karşılarına

çıkarıp korkularına dönüştürme ve teşhirlerini büyütme; anma etkinlik kampanyalarıyla hesap sorma bilincinin yoğunlaştırılarak geniş kitlelerin belleklerini diri tutma; görevlerimizin daha özel anlamla yerine getirilmesi; tarihlerin yüklü olduğu anlamları ve önemi teslim etmek ve tarihi tarihsel gelişmelerle anlamlandırmak gibi sebeplerle anma günlerinin kararlaştırılması doğru ve yerindedir. Takvimin her gününe düşen şehitler gerçeğinde, her anmanın ayrı ayrı gerçekleştirilmesinin pek olanaklı olmadığından dolayı da ortak bir tarihte şehitlerimizi birlikte anmak bilimsel yaklaşımdır.

Onları anmanın en gerçek kavrayışın, devrimci yaşam tarzı ve mücadele pratiğimizin söz-eylem birliği cetvelinde Onların ideallerine uygun davranış çizgisiyle devrim davasının omuzlanmasından geçtiğini bilmekteyiz.

Şehitlerimizin mücadelemizi omuzlayarak ileri taşıdığı tartışmasızdır. Devrimimizin her kazanımında her şehidimizin can ve kan payları olduğu, bu bağlamda da büyük katkılarının olduğu asla unutulamaz.

Şehitlerimize bağlılığımızın salt duygusal ve ahlaki sorumlulukla açıklanması elbette yetersizdir. Bununla birlikte, yani feda ruhlarıyla birlikte sahip oldukları komünist ve devrimci idealleri Onların en gerçek niteliğini-değerini oluşturur ki, bu bütünlük içinde ortaya çıkan bağlılığımız tamamen bilimsel normlara dayalıdır. Bu bilimsel bağlılık ve sahiplenişin gereğidir ki, şehitlerimizin hatalarını eleştirmekte ve o hataları mahkum etmekten sakınmamaktayız. Duygusal bağlılığın esasta kör bir bağlılık olarak hatalarla birleşme ve onları tekrar etme tutumunu da beraberinde getirdiğini, bunun da onların ideallerinden uzaklaşmaya yol açtığını bilmekteyiz.

Hata ve yanlış çizgileri de olsa, komünizm veya devrim amaçları doğrultusunda yaşamlarını halkların kurtuluş davasına adayarak ya da feda ederek ölümsüzleşenler, temsil ettikleri onurlu değerler açısından, ortak değerlerimiz olarak yükselirler. Belli bir bölümüne komünist, belli bir bölümüne de devrimci değerlerimiz olarak sahip çıkmak bilimsel yaklaşımdır. Aynı bilimsel yaklaşıma uygun olarak, şehit veya değerlerimizin nitelik temsil durumundaki nüanslarını da göz ardı edemeyiz. En ileri-komünist değerleri her yönüyle sahiplenip kuşanırken, haklı olarak komünist niteliğin gerisinde duran devrimci değerleri de salt devrimci esaslarıyla sahipleniriz. Ancak iki niteliğin buluştuğu ortak paydada ikisini de sahipleniriz.

İster komünist ölçülerde ve isterse de devrimci ölçülerde ifade bulan devrim veya değerler olsun, nitel ölçülerde farklılıklar taşısalar da hepsi, proletarya ve devrimci sınıflar cephesine ait olup, toplumlar tarihini ileri taşıyan miras ve fonksiyonlar olması yanıyla genel bir birlik taşırlar. Bu unutulamaz. Ve elbette hepsi de saygı değerdir.

Bu bilinçle; Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimi açısından özel bir yerde duran partimizin Halk Savaşı şehitlerini zaferimizin kararlı muştuları olarak kuşanırken, açtıkları devasa çığırı ve kızıl anılarını faşist diktatörlüğün kabusu olarak büyüteceğimizi bir kez daha beyan ediyoruz.

Paris Komünü barikat direnişçilerinden ABD haydutlarına diz çökerten ‘’Vietkonglara’’, partizan-gerilla geleneğiyle zaferi söküp alan partizan direnişçilerinden Sovyet direnişçilerine, Köylü Gerilla Savaşı direnişçilerinden Kültür Devrimi savaşçılarına kadar; ulusal bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve sosyalizmde süren sınıf mücadelesinin keskinliğiyle ortaya çıkan Kültür Devrimi yaratıcılarını coşkuyla selamlıyoruz!

Marks’tan Mao ZEDUNG’a, Çaru MAZUMDAR’dan Ho Şi MİN’e, Mustafa SUPHİ ve KAYPAKKAYA’dan Mahir ve Deniz’e.. Mahsum KORKMAZ’a kadar, Che’den Barbara Anna KİSTLER’e kadar tüm dünya ve

Türkiye-Kuzey Kürdistan devrim ve komünizm şehitlerini sahipleniyor, yüce anıları önünde saygıyla eğiliyoruz!

PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

BAĞIMSIZLIK, HALK DEMOKRASİSİ, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM MÜCADELESİ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN KÖYLÜ GERİLLA SAVAŞIMIZ!

YAŞASIN MARKSİZM LENİNİZM MAOİZM!

Maoist Komünist Partisi

Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu

Mayıs 2009